

Aquesta vegada em semblava claríssim que no era pas el senyor Cantarrell qui em parlava.

- No et pensessis pas -em deia- que et puc situar en un cap de marge perquè contemplis la gran exposició d'animals que Nostre Senyor organitzá en honor d'Adam en ple paradís. Certament et puc revelar moltes coses i fer-te suggeréncies utilíssimes, però ja em permetrás que t'aconselli que si vols veure algun episodi caldrá que et valguis de l'imaginació. Nostre Senyor, si li plau, pot il·luminar la teua visió. Però perquè t'aconsolis -tu que ets home amb idees d'arqueologia- pensa que sé tot el que s'esdevé en el món, no se'n perd res. Nosaltres, cada any per Nadal i Setmana Santa, som invitats a veure els episodis de Betlem i de la Passió. Cada vegada els punts de vista d'una mateixa escena son diferents. I et puc ben assegurar que la revivim amb tot detall i amb primers plans i tot, com si ens hi trobessim. I tot ho veiem exactament igual, tal com veurieu vosaltres un film. Tot el que ha ocorregut en el món está registrat. Adhuc se'ns ha permés, puig que vivim en el Cel i coneixem bé la terra, saber quelcom d'aquesta tremenda realitat que és l'infern. No t'exigiré silenci sobre això perquè no et creuria pas ningú. Totes les ànimes condenades a l'infern son tancades amb pany i clau dintre un àtom, més petit i més verinós que els altres. Aquest

átom roda pel firmament empès pels tramontansals. A vegades no sabem on és; altres vegades se'ns permet seguir-lo. L'he vist anónim com sempre, en un desert de pols d'un astre immensament més gran que la terra; l'he vist sobre la fulla de una ortiga negra en l'esquei d'un requisser assolellat i ple de llagostes;; l'he vist descansant en el bigoti d'un diputat radical-socialista francès fins que un dia se'l va empassar. El cas es que va dur tot l'infern a dintre molt de temps

~~Notre Senyor ha pres aquesta prudència respecte l'infern perquè no fes fastig ni angunia~~

temps, fins que el va fer. Si aquest home s'hagues mort llavors, el seu esperit a huria hagut de fer el trajecte més curt que hagi recorregut una ànima humana per a trobar el seu càstig etern. En un replec del budell cular l'átom maligne s'hi va estar clandestinament mes de dos anys. No ho diria ningú que dintre un átom invisible pogués haver-hi laberintes de desolació, l'esglai continu d'aquell escalonament d'abismes amb gorgues de foc negre, soterranis amb boscos de columnes plens de plors i baralles

Notre Senyor ha pres aquesta preponderancia respecte l'infern perquè no fes fastig ni angunia. Dintre aquest átom els genecs i el petament de dents son horribles. Però així l'infern no fa nosa. Ja veus doncs que al Cel també tenim e

cine . Si veiessis la fugida de la Sagrada Família a Egipte, a Jesús fent de fuster o anant a la font es clar que t'enterniries. Jo he vist la gran fira de bestiar a la qual fou invitat Adam, però no te la puc pas descriure perquè els animals i els ocells de tota mena s'esbargien en un comarc com tres o quatre provincies. Adam va compareixer amb un brot de maraduix a l'orella i un bastó d'avellaner a la mà. Estava tan content que se li veia als ulls que vivia en gràcia de Déu i que era l'elegit de Déu, Es veia que era ben nou i com envernissat de nou i els ulls li resplendien. Feia realment goig de mirar-lo, i en arribar al gran parc natural on Nostre Senyor havia convocat les besties, causà sensació grandíssima entre els animals.

Va entra al parc com si'n fos l'amo i senyor. Com a salutació d'arribada les llebres saltaven per besar-li la mà, una cobra li besà els peus i els pingüins sortiren a rebre'l en processó. Inmediatament els gossos es posaren a les seves ordres alçant-se drets i col·locant-li les potes a les espatlles per tal de mirar-li els ulls i reconeixer un amic retrobat.